Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. liepos 7 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės, taikomos atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje — Lėšų įšaldymas — Asmenų, subjektų ir įstaigų, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai įšaldomi, sąrašas — Ieškovo pavardės palikimas sąraše — Pareiga motyvuoti — Teisė į gynybą — Nuosavybės teisė — Teisė užsiimti ekonomine veikla — Proporcingumas — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Gero administravimo principas — Akivaizdi vertinimo klaida“

Byloje T-215/15

Mykola Yanovych Azarov, gyvenantis Kijeve (Ukraina), atstovaujamas advokatų G. Lansky ir A. Egger,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J.-P. Hix ir F. Naert,

atsakovę,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2015 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/364, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 62, 2015, p. 25), ir 2015 m. kovo 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/357, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 208/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 62, 2015, p. 1), tiek, kiek šiais aktais ieškovo pavardė paliekama asmenų, kuriems taikomos aptariamos ribojamosios priemonės sąraše,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas G. Berardis (pranešėjas), teisėjai D. Spielmann ir Z. Csehi,

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. gruodžio 15 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovas Mykola Yanovych Azarov buvo Ukrainos Ministras Pirmininkas nuo 2010 m. kovo 11 d. iki 2014 m. sausio 28 d.

2 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje po demonstracijų Nepriklausomybės aikštėje Kijeve (Ukraina) numalšinimo 2014 m. vasario mėn.

3 2014 m. kovo 5 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Sprendimą 2014/119/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 66, 2014, p. 26). Tą pačią dieną Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 208/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 66, 2014, p. 1) (toliau kartu – 2014 m. kovo mėn. aktai).

4 Sprendimo 2014/119 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Įšaldomos visos priede išvardytiems asmenims, pripažintais atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą, asmen[ims], atsaking[iems] už žmogaus teisių pažeidimus Ukrainoje, ir su jais susijusiems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar įstaigoms priklausančios, jų nuosavybės teise turimos, valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai.

2. Lėšos ar ekonominiai ištekliai negali būti tiesiogiai ar netiesiogiai atiduoti naudotis priede išvardytiems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar įstaigoms arba jų naudai.“

5 Šių lėšų įšaldymo priemonių taikymo tvarka nustatyta to paties straipsnio kitose dalyse.

6 Pagal Sprendimą 2014/119 Reglamentu Nr. 208/2014 įpareigojama imtis lėšų įšaldymo priemonių ir nustatyta tokio lėšų įšaldymo taikymo tvarka, iš esmės analogiška tame sprendime įtvirtintai tvarkai.

7 Asmenų, kuriems taikomi 2014 m. kovo mėn. aktai, pavardės nurodytos Sprendimo 2014/119 priede ir Reglamento Nr. 208/2014 I priede esančiame (identiškame) sąraše (toliau – sąrašas) kartu su jų įtraukimo motyvais.

8 Ieškovo pavardė buvo nurodyta sąraše kartu su identifikuojamąja informacija „Ukrainos Ministras Pirmininkas iki 2014 m. sausio mėn.“ ir šiais motyvais:

„Asmuo, kurio atžvilgiu Ukrainoje atliekamas tyrimas dėl dalyvavimo nusikaltimuose, susijusiuose su Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimu ir neteisėtu jų pervedimu už Ukrainos ribų.“

9 2014 m. kovo 6 d. Taryba *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė Pranešimą asmenims ir subjektams, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, numatytos Sprendime 2014/119 ir Reglamente 208/2014 (OL C 66, 2014, p. 1). Pagal šį pranešimą „[a]titinkami asmenys gali pateikti Tarybai prašymą (kartu su patvirtinamaisiais dokumentais) persvarstyti sprendimą įtraukti juos į <...> sąrašą“.

10 2014 m. gegužės 12 d. ieškovas pareiškė ieškinį; juo prašė panaikinti Sprendimą 2014/119 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 208/2014. Bendrojo Teismo kanceliarija ieškinį užregistravo numeriu T-331/14.

11 2015 m. sausio 29 d. Taryba priėmė Sprendimą (BUSP) 2015/143, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2004/119 (OL L 24, 2015, p. 16), ir Reglamentą (ES) 2015/138, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 208/2014 (OL L 24, 2015, p. 1) (toliau kartu – 2015 m. sausio mėn. aktai).

12 Sprendime 2015/143 nuo 2015 m. sausio 31 d. patikslinti asmenų, kuriems taikomas lėšų įšaldymas, įtraukimo į sąrašą kriterijai. Konkrečiau Sprendimo 2014/119 1 straipsnio 1 dalis pakeista šiuo tekstu:

„1. Įšaldomos visos priede išvardytiems asmenims, pripažintiems atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą, asmenims, atsakingiems už žmogaus teisių pažeidimus Ukrainoje, ir su jais susijusiems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar įstaigoms priklausančios, jų nuosavybės teise turimos, valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai.

Šio sprendimo tikslais asmenys, pripažinti atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą – tai, be kita ko, asmenys, kurių atžvilgiu Ukrainos valdžios institucijos atlieka tyrimą:

a) dėl Ukrainos viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo arba dėl bendrininkavimo atliekant tokius veiksmus; arba

b) dėl valstybės pareigūno piktnaudžiavimo tarnyba siekiant gauti nepagrįstos naudos sau arba siekiant suteikti nepagrįstos naudos trečiajam asmeniui, taip padarant žalą Ukrainos viešosioms lėšoms ar turtui, arba dėl bendrininkavimo atliekant tokius veiksmus.“

13 Reglamentu 2015/138 buvo iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 208/2014, atsižvelgiant į Sprendimą 2015/143.

14 2015 m. vasario 2 d. rašte Taryba pranešė ieškovui apie savo ketinimą palikti galioti jam nustatytas ribojamąsias priemones ir nusiuntė jam 2014 m. spalio 10 d. [*konfidencialų*] [1] dokumentą (toliau – 2014 m. spalio 10 d. raštas), kuriuo informavo apie galimybę pateikti pastabas. 2015 m. vasario 18 d. raštu ieškovė pateikė savo pastabas.

15 2015 m. kovo 5 d. Taryba priėmė Sprendimą (BUSP) 2015/364, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119 (OL L 62, 2015, p. 25), ir Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/357, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 208/2014 (OL L 62, 2015, p. 1) (toliau kartu – ginčijami aktai).

16 Sprendimu 2015/364 buvo iš dalies pakeistas Sprendimo 2014/119 5 straipsnis, pratęsiant ribojamųjų priemonių taikymą ieškovui iki 2016 m. kovo 6 d. Taigi tas sąrašas ginčijamais aktais pakeistas.

17 Atlikus šiuos pakeitimus ieškovo pavardė palikta sąraše kartu su identifikuojamąja informacija „Ukrainos Ministras Pirmininkas iki 2014 m. sausio mėn.“ ir nurodyti nauji motyvai:

„Asmuo, kurio atžvilgiu Ukrainos valdžios institucijos vykdo baudžiamąjį procesą dėl viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo.“

18 2015 m. kovo 6 d. rašte Taryba informavo ieškovą apie tai, kad jam taikomos ribojamosios priemonės paliekamos galioti.

Po ieškinio pareiškimo susiklosčiusios faktinės aplinkybės

19 2016 m. sausio 28 d. Sprendimu *Azarov / Taryba* (T-331/14, EU:T:2016:49) Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą 2014/119 ir Reglamentą Nr. 208/2014, kiek šie aktai buvo susiję su ieškovu.

1 — Konfidencialūs duomenys neskelbiami.

20 2016 m. kovo 4 d. Taryba priėmė Sprendimą (BUSP) 2016/318, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119 (OL L 60, 2016, p. 76), ir Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/311, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 208/2014 (OL L 60, 2016, p. 1). Šiais aktais pratęstas ribojamųjų priemonių taikymas (taip pat ir ieškovui) iki 2017 m. kovo 6 d.

21 Sprendimas 2016/318 ir Įgyvendinimo reglamentas 2016/311 yra naujo ieškinio, kurį ieškovas pareiškė Bendrajame Teisme 2016 m. balandžio 27 d. (byla T-190/16, *Azarov / Taryba*), dalykas.

Procesas ir šalių reikalavimai

22 2015 m. balandžio 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo ieškinį. Ieškovas taip pat pateikė prašymą taikyti pagreitintą procedūrą remiantis 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76a straipsniu.

23 2015 m. gegužės 28 d. Sprendimu Bendrasis Teismas (devintoji kolegija) atmetė prašymą taikyti pagreitintą procedūrą.

24 2015 m. liepos 7 d. Taryba pateikė atsiliepimą į ieškinį. Be to, 2015 m. liepos 8 d. ji, remdamasi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 66 straipsniu, pateikė motyvuotą prašymą viešai prieinamuose šios bylos dokumentuose necituoti atsiliepimo į ieškinį prieduose pateiktų tam tikrų dokumentų turinio. Ieškovas pateikė prieštaravimus dėl prašymo užtikrinti konfidencialumą.

25 2015 m. rugpjūčio 27 d. ieškovas pateikė dubliką, o 2015 m. spalio 12 d. Taryba pateikė tripliką.

26 2015 m. spalio 14 d. Taryba, remdamasi Procedūros reglamento 66 straipsniu, pateikė motyvuotą prašymą viešai prieinamuose šios bylos dokumentuose necituoti ieškinio ir tripliko priedų turinio.

27 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į šeštąją kolegiją, todėl ši byla buvo perskirta šiai kolegijai.

28 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (šeštoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

29 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus per 2016 m. gruodžio 15 d. posėdį.

30 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamus aktus, kiek jie su juo susiję,

— taikyti tam tikras proceso organizavimo priemones,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

31 Taryba Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, pripažinti, kad Sprendimo 2015/364 padariniai lieka galioti, kol įsigalios dalinis Reglamento 2015/357 panaikinimas,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

32 Grįsdamas savo ieškinį ieškovas remiasi penkiais pagrindais, grindžiamus, pirma, pareigos motyvuoti pažeidimu, antra, pagrindinių teisių pažeidimu, trečia, piktnaudžiavimu įgaliojimais, ketvirta, gero administravimo principo pažeidimu ir, penkta, akivaizdžia vertinimo klaida.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

33 Anot ieškovo, Tarybos sprendimas palikti jo pavardę įtrauktą į sąrašą nemotyvuotas. Konkrečiai kalbant, kaip „motyvų pareiškimai“ pateikta informacija nepaaiškina nei konkrečių ir specialių priežasčių, nei teisinių ar faktinių aplinkybių, lėmusių ginčijamų aktų priėmimą, ir todėl neatitinka jurisprudencijoje nustatytų motyvų nurodymo ir teisės į gynybą paisymo reikalavimų. Be to, tai, kad Taryba nepranešė minėtų motyvų nei nustatydama ribojamąsias priemones, nei kuo greičiau po jų nustatymo, laikytina Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio pažeidimu.

34 Be to, ieškovas nurodo, kad ginčijamų aktų motyvuose pateikta neteisinga informacija, kad jo atžvilgiu „vykdo[mas] baudžiam[asis] proces[as]“, nes jo atžvilgiu vykdomo baudžiamojo proceso stadija yra tik pirminė. Be to, ieškovui pateiktas kaltinimas pasisavinus lėšas nepagrįstas. Iš tikrųjų, iš dokumentų, kuriais rėmėsi Taryba, nematyti, kad juose nurodytos veikos pripažintinos lėšų pasisavinimu.

35 Be to, dublike ieškovas, be kita ko, priekaištauja Tarybai, kad ši tik pakartojo dokumentuose Ukrainos valdžios institucijų nurodytą informaciją, savarankiškai jos neįvertinusi.

36 Taryba ginčija ieškovo argumentus.

37 Pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą „[t]eisės aktuose nurodomi juos priimti paskatinę motyvai <…>“.

38 Chartijos, kuri, remiantis ESS 6 straipsnio 1 dalimi, turi tokią pačią teisinę galią kaip ir Sutartys, 41 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyta, kad teisė į gerą administravimą, be kita ko, apima „administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus“.

39 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnyje ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte reikalaujamas motyvavimas turi būti pritaikytas prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir jo priėmimo aplinkybių. Iš jo turi būti matomas aiškus ir nedviprasmiškas aktą priėmusios institucijos pagrindimas, kad suinteresuotasis asmuo galėtų susipažinti su nustatytos priemonės motyvais, o jurisdikciją turintis teismas – vykdyti kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes (žr. 2016 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-200/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:216, 94 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

40 Nereikalaujama motyvuojant aktą tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes vertinant, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkto reikalavimus, reikia atsižvelgti ne tik į jo tekstą, bet ir į kontekstą bei visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas. Taigi asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti dėl jo nustatytos priemonės reikšmę. Be to, akto motyvų tikslumo laipsnis turi būti proporcingas faktinėms galimybėms ir techninėms ar su terminu susijusioms sąlygoms, kuriomis jis turi būti priimtas (žr. 2016 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-200/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:216, 95 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

41 Konkrečiai tariant, lėšų įšaldymo priemonės motyvai iš principo negali būti suformuluoti kaip bendri ir stereotipiniai. Atsižvelgiant į šio sprendimo 40 punkte nurodytas išlygas, tokioje priemonėje, atvirkščiai, reikia nurodyti specialias ir konkrečias priežastis, dėl kurių Taryba mano, kad atitinkami teisės aktai taikytini suinteresuotajam asmeniui (žr. 2016 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-200/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:216, 96 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

42 Galiausiai, reikia priminti, kad pareiga motyvuoti aktą yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia atskirti nuo klausimo dėl motyvų pagrįstumo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės. Iš tikrųjų akto motyvuojamojoje dalyje formaliai atskleidžiami motyvai, kuriais pagrįstas šis aktas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia šio akto turinio neteisėtumą, bet ne jo motyvavimo trūkumą, nes motyvavimo gali pakakti net jei pateikiami klaidingi motyvai (žr. 2001 m. kovo 22 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-17/99, EU:C:2001:178, 35 punktą ir 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 60 ir 61 punktus).

43 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad ginčijamais aktais iš dalies pakeisti (žr. šio sprendimo 17 punktą) ieškovo pavardės įtraukimo į sąrašą motyvai yra specialūs ir konkretūs, ir juose išdėstytos aplinkybės, sudarančios ieškovo pavardės palikimo sąraše pagrindą, t. y. aplinkybė, kad jo atžvilgiu Ukrainos valdžios institucijos pradėjo baudžiamąjį procesą dėl valstybės lėšų ar turto pasisavinimo.

44 Be to, ieškovui taikomos priemonės paliktos galioti jam žinomomis aplinkybėmis, kai keisdamasis su Taryba raštais jis sužinojo apie 2014 m. spalio 10 d. raštą, kuriuo pastaroji pagrindė jam taikomų priemonių palikimą galioti (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo T*aryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53 ir 54 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-35/10 ir T-7/11, EU:T:2013:397, 88 punktą). Šiame rašte nurodyta [*konfidencialu*]. Be to, minėtas kontekstas apima ir ieškovo keitimąsi su Taryba raštais, susijusiais su byla, kurioje buvo priimtas 2016 m. sausio 28 d. Sprendimas *Azarov / Taryba* (T-331/14, EU:T:2016:49).

45 Atsižvelgiant į visa, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamuose aktuose teisiškai nurodyta pakankamai teisinių ir faktinių aplinkybių, kurios, tų aktų rengėjo nuomone, sudaro jų pagrindą.

46 Ieškovo argumentai negali paneigti šios išvados.

47 Pirma, kalbant apie tariamai stereotipinius įtraukimo motyvus, pažymėtina, kad, nors šiuose motyvuose nurodyti argumentai yra tokie patys kaip ir tie, kuriais remiantis ribojamosios priemonės nustatytos kitiems sąraše nurodytiems fiziniams asmenims, jais siekiama apibūdinti konkrečią ieškovo, dėl kurio taip pat kaip ir dėl kitų asmenų, anot Tarybos, pradėtas teismo procesas, susijęs su tyrimais dėl valstybės lėšų pasisavinimo Ukrainoje, situaciją (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, T-256/11, EU:T:2014:93, 115 punktą).

48 Antra, kalbant apie ginčijamuose ir 2014 m. kovo mėn. aktuose nurodytus skirtingus motyvus, konstatuotina, kad, kaip tai pabrėžė ir Taryba, ginčijamų aktų motyvų pakanka, todėl aplinkybė, kad kituose aktuose nurodyti šiek tiek skirtingi motyvai, negali būti pagrindas pripažinti ginčijamus aktus neteisėtais.

49 Trečia, kalbant apie ieškovo teiginį, kad ginčijamuose aktuose nurodyti motyvai gerokai skyrėsi nuo informacijos, pateiktos 2014 m. spalio 10 d. rašte, konstatuotina, kad šiame rašte daroma nuoroda į [*konfidencialu*]. Aplinkybė, kad šiame rašte taip pat daroma nuoroda į [*konfidencialu*], nesvarbi, atsižvelgiant į tariamą pareigos motyvuoti pažeidimą.

50 Galiausiai, kalbant apie ieškovo argumentus, susijusius su motyvų patikimumu, konstatuotina, kad jie susiję su motyvų pagrįstumu, todėl, remiantis šio sprendimo 42 punkte nurodyta jurisprudencija, bus nagrinėjami toliau aptariant ieškinio penktąjį pagrindą.

51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo pagrindinių teisių pažeidimu

52 Šį ieškinio pagrindą sudaro keturios dalys, susijusios atitinkamai su nuosavybės teisės pažeidimu, teisės užsiimti ekonomine veikla pažeidimu, aptariamų ribojamųjų priemonių neproporcingumu ir teisės į gynybą pažeidimu.

53 Pirma reikia išnagrinėti ketvirtą dalį, susijusią su teisės į gynybą pažeidimu, paskui reikia iš eilės nagrinėti dalis, susijusias su nuosavybės teisės pažeidimu, teisės užsiimti ekonomine veikla pažeidimu ir aptariamų ribojamųjų priemonių neproporcingumu.

Dėl ketvirtos dalies, susijusios su teisės į gynybą pažeidimu

54 Ieškovas iš esmės kaltina Tarybą pažeidus jo teisę būti išklausytam, nes ji pateikė jam informaciją, kuri nebuvo pakankamai tiksli tam, kad jis galėtų veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl prieš jį pateiktų įrodymų. Konkrečiai kalbant, 2014 m. spalio 10 d. rašte pateikti tik neaiškūs ir bendri argumentai, neatitinkantys veiksmingos teisminės gynybos reikalavimų. Be to, Taryba neatsižvelgė į ieškovo argumentus, kuriais remdamasis jis siekė įrodyti, kad negalėjo padaryti nusikaltimų, kuriais yra kaltinamas. Taip pat Taryba neatsižvelgė į daugybę Ukrainos valdžios institucijų padarytų Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK), pasirašytos 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje, pažeidimų.

55 Taryba ginčija ieškovo argumentus.

56 Pirmiausia reikia priminti, kad pagrindinė teisė į tai, kad per ribojamosios priemonės priėmimo procedūrą būtų užtikrinta teisė į gynybą, yra aiškiai įtvirtinta Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 66 punktą).

57 Priimant tolesnį sprendimą įšaldyti lėšas, kuriuo asmenų ir subjektų, kurių lėšos įšaldytos, sąraše jau esanti asmens pavardė ar subjekto pavadinimas jame paliekami, prieš priimant tokį sprendimą iš esmės turi būti pateikti kaltinimai ir suteikta galimybė atitinkamam asmeniui ar subjektui būti išklausytam (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 62 punktą).

58 Ši teisė būti iš anksto išklausytam turi būti užtikrinama, kai Taryba gauna naujų įrodymų dėl asmens, kuriam taikoma ribojamoji priemonė ir kurio pavardė paliekama aptariamame sąraše (2015 m. birželio 18 d. Sprendimo *Ipatau / Taryba*, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 26 punktas ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-383/11, EU:T:2013:431, 43 punktas).

59 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad Sprendimo 2014/119 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir Reglamento Nr. 208/2014 14 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta, jog Taryba suinteresuotajam asmeniui apie savo sprendimą, įskaitant jo įtraukimo į sąrašą motyvus, praneša arba tiesiogiai, jei žinomas jo adresas, arba paskelbdama pranešimą ir taip jam suteikdama galimybę pateikti pastabas. Jeigu pateikiama pastabų arba naujų esminių įrodymų, Taryba persvarsto savo sprendimą ir atitinkamai apie tai informuoja fizinį arba juridinį asmenį, subjektą arba organizaciją. Be to, pagal minėto sprendimo 5 straipsnio trečią pastraipą šis sprendimas nuolat peržiūrimas, o pagal Reglamento Nr. 208/2014 14 straipsnio 4 dalį šis sąrašas peržiūrimas nuolat, ne rečiau kaip kartą per 12 mėnesių. Ginčijami aktai pagrįsti šiais pirminiais, t. y. 2014 m. kovo mėn., aktais ir jais Taryba, persvarsčiusi sąrašą, nusprendė pratęsti lėšų įšaldymą.

60 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 58 punkte išdėstytą jurisprudencijos suformuluotą principą, Taryba paliko ieškovo pavardę sąraše, taigi ji gavo naujų įrodymų, kurie dar nebuvo pateikti ieškovui po pirminio jo pavardės įtraukimo į sąrašą.

61 Iš tiesų, pirma, ginčijamų aktų motyvai nesutampa su pirmąkart įtraukus ieškovo pavardę nurodytais motyvais (žr. šio sprendimo 8 ir 17 punktus). Antra, Taryba remiasi naujais įrodymais, t. y. 2014 m. spalio 10 d. raštu.

62 Todėl Taryba prieš priimdama minėtus aktus privalėjo išklausyti ieškovą.

63 Iš bylos dokumentų matyti, kad Taryba 2015 m. vasario 2 d. laišku atkreipė ieškovo dėmesį į aplinkybę, jog 2015 m. sausio mėn. aktais buvo iš dalies pakeistas įtraukimo į sąrašus kriterijus (žr. šio sprendimo 12 ir 13 punktus) (šie aktai buvo pridėti prie laiško), išnagrinėjo ieškovo jai nurodytus argumentus ir pranešė jam, kad ketino ir toliau jam taikyti ribojamąsias priemones. Be to, ji nurodė 2014 m. spalio 10 d. raštą, pridėtą prie 2015 m. vasario 2 d. laiško, kaip įrodymą, pateisinantį ieškovo pavardės įtraukimą į sąrašą, ir galiausiai jam suteikė galimybę suformuluoti pastabas. Ieškovas iš tiesų nusiuntė Tarybai 2015 m. vasario 18 d. laišką, su kuriuo kartu pateikė papildomų įrodymų, pagrindžiančių jo prašymą persvarstyti jo pavardės įtraukimą į sąrašą.

64 Be to, nedelsiant po to, kai buvo priimti ginčijami aktai, 2015 m. kovo 6 d. raštu Taryba atsakė į 2015 m. vasario 18 d. laiške ieškovo suformuluotas pastabas ir jas atmetė. Be kita ko, Taryba jam perdavė ginčijamus aktus ir suteikė galimybę dar kartą suformuluoti pastabas. 2015 m. kovo 27 d. raštu Taryba taip pat patenkino ieškovo 2015 m. kovo 9 d. laiške suformuluotą prašymą leisti susipažinti su tam tikrais Tarybos dokumentais.

65 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad Taryba įvykdė savo pareigas, susijusias su ieškovo teisės į gynybą paisymu per procedūrą, per kurią buvo priimti ginčijami aktai. Iš tikrųjų konstatuotina, kad ieškovas galėjo susipažinti su informacija ir įrodymais, kuriais remdamasi Taryba jam paliko galioti ribojamąsias priemones, ir pasirėmęs reikšminga bylos medžiaga galėjo gindamasis laiku pateikti pastabas ir šį ieškinį.

66 Šios išvados negali paneigti kiti ieškovo nurodyti argumentai.

67 Pirma, reikia pažymėti, kad, kaip nurodė Taryba, ieškovo kaltinimai dėl pernelyg neaiškios arba nepakankamai tikslios jam perduotos informacijos labiau susiję su tariamu Tarybos pareigos motyvuoti pažeidimu. Todėl šiuo klausimu reikia daryti nuorodą į nagrinėjant ieškinio pirmąjį pagrindą šiame sprendime pateiktus argumentus.

68 Antra, kalbant apie ieškovo argumentus dėl Ukrainos valdžios institucijų tariamai padaryto jo teisės į gynybą pažeidimo, reikia pažymėti, kad ieškovas negali remtis tariamu minėtų ar kitų teisių pažeidimu, padarytu per Ukrainoje vykstančius procesus, teigdamas, kad buvo pažeista jo teisė į gynybą per procedūrą, per kurią Taryba nusprendė pratęsti aptariamų ribojamųjų priemonių galiojimą, nes galima remtis tik Europos Sąjungos institucijų padarytu teisės į gynybą pažeidimu. Be to, konkrečiai kalbant apie tariamą neteisėtą sprendimą neleisti susipažinti su bylos medžiaga, kuris neteisėtu buvo pripažintas Kijevo Pečerskio apygardos teismo 2015 m. kovo 5 d. sprendimu, pakanka konstatuoti, kad šis teismo sprendimas priimtas tą pačią dieną kaip ir ginčijami aktai, taigi jis neturėjo jokio poveikio jų teisėtumui.

69 Trečia, kalbant apie argumentą, susijusį su tuo, kad Taryba rėmėsi tik informacija, gauta [*konfidencialu*], bet, atsižvelgusi į ieškovo jai pateiktą informaciją, neprašė papildomos informacijos, reikia pažymėti, kad šis argumentas nereiškia, jog ieškovas neturėjo galimybės išdėstyti savo nuomonės, taigi negali būti pripažinta, kad buvo padarytas ieškovo teisės į gynybą pažeidimas.

70 Be to, kadangi šį argumentą iš esmės reikia suprasti kaip kaltinimą Tarybai padarius akivaizdžią vertinimo klaidą, atsižvelgiant į jos turėtus įrodymus, jį reikia nagrinėti toliau aptariant ieškinio penktąjį pagrindą.

71 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio antrojo pagrindo ketvirta dalis turi būti atmesta.

Dėl pirmos dalies, susijusios su nuosavybės teisės pažeidimu

72 Ieškovas tvirtina, kad ginčijamais aktais pažeista jo nuosavybės teisė, įtvirtinta Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje. Anot jo, ribojamosiomis priemonėmis nustatytas jo turto įšaldymas faktiškai prilygsta turto nusavinimui, kaip tai, be kita ko, matyti ir iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos. Ginčijamais aktais nustatyti apribojimai, pagrįsti paprastais teiginiais, buvo priimti neužtikrinus pagal Sąjungos teisę numatytų proceso garantijų. Ieškovo teigimu, Taryba neįrodė, kad ginčijamų sprendimų priėmimo dieną jau buvo pradėtas ieškovo persekiojimas dėl veikų, nurodytų įtraukimo į sąrašą motyvų pareiškime. Todėl ieškovo nuosavybės teisės apribojimas negali būti pripažintas kaip „numatytas įstatymo“, kaip tai suprantama pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį. Be to, Taryba neįrodė, kad egzistuoja aplinkybės, leidžiančios pagrįsti pagrindinių teisių ribojimą.

73 Taryba ginčija ieškovo argumentus.

74 Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kiekvienas turi teisę valdyti teisėtai įgytą nuosavybę, ja naudotis, disponuoti ir palikti paveldėtojams. Nuosavybė negali būti atimta, išskyrus atvejus, kai tai yra būtina visuomenės poreikiams ir tik įstatymo nustatytais atvejais bei sąlygomis laiku ir teisingai už ją atlyginant. Nuosavybės naudojimą gali reglamentuoti įstatymai, kiek tai būtina atsižvelgiant į bendruosius interesus.“

75 Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį, pirma, bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės, ir, antra, remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.

76 Pagal jurisprudenciją naudojimasis nuosavybės teise neginčijamai apribojamas lėšų įšaldymo priemone (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija*, C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461, 358 punktą).

77 Nagrinėjamu atveju ieškovo nuosavybės teisė iš tikrųjų suvaržyta, nes jis, be kita ko, negali, išskyrus kai gauna specialų leidimą, disponuoti Sąjungos teritorijoje esančiomis savo lėšomis, ir jam negali būti tiesiogiai ar netiesiogiai perduotos naudotis lėšos ar ekonominiai ištekliai. Priėmus ginčijamus aktus ieškovo turtas liko įšaldytas iki 2016 m. kovo mėn. 6 d., taigi jais ieškovo nuosavybės teisė neišvengiamai buvo suvaržyta iki šios datos.

78 Vis dėlto teisė į nuosavybę, kaip antai įtvirtinta Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje, nėra absoliuti prerogatyva ir gali būti apribota Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje numatytomis sąlygomis (žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, T-256/11, EU:T:2014:93, 195 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

79 Kaip matyti iš Chartijos 52 straipsnio 1 dalies, tam, kad atitiktų Sąjungos teisę, naudojimosi šia teise apribojimas turi atitikti tris sąlygas.

80 Pirma, apribojimas turi būti „numatytas įstatymo“. Kitaip tariant, nagrinėjama priemonė turi turėti teisinį pagrindą. Antra, apribojimu turi būti siekiama Sąjungos pripažinto bendrojo intereso tikslo. Tarp tokių tikslų yra tie, kurių siekiama vykdant bendrą užsienio ir saugumo politiką (BUSP) ir kurie

numatyti ESS 21 straipsnio 2 dalyje. Trečia, apribojimas negali būti pernelyg didelis. Viena vertus, jis turi būti būtinas ir proporcingas siekiamam tikslui. Kita vertus, negali būti pažeistas nagrinėjamos teisės arba laisvės „pagrindinis turinys“, t. y. esmė (žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, T-256/11, EU:T:2014:93, 197–200 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

81 Nagrinėjamu atveju visos šios trys sąlygos įvykdytos.

82 Pirmiausia apribojimas „numatytas įstatymo“, nes sprendimas palikti ieškovo pavardę sąraše atitinka įtraukimo į sąrašą kriterijų, iš pradžių numatytą Sprendimo 2014/119, iš dalies pakeisto Sprendimu 2015/143, 1 straipsnio 1 dalyje, kuris nebuvo pakeistas ginčijamais aktais ir kuriame kalbama apie baudžiamąjį procesą, vykdomą asmens, kuriam dėl valstybės lėšų pasisavinimo taikomos ribojamosios priemonės, atžvilgiu.

83 Antra, konstatuotina, kad, kaip matyti iš Sprendimo 2014/119 2 konstatuojamosios dalies, pagal kurią aptariamomis ribojamosiomis priemonėmis siekiama įtvirtinti ir remti teisinę valstybę Ukrainoje, ginčijami aktai atitinka tikslą, numatytą ESS 21 straipsnio 2 dalies b punkte. Šie aktai dėl jais siekiamo šio tikslo patenka į paramos naujoms Ukrainos valdžios institucijoms politiką, skirtą Ukrainos politinei ir ekonominei stabilizacijai skatinti ir, kalbant konkrečiau, šios valstybės valdžios institucijoms padėti kovoti su valstybės lėšų savinimusi.

84 Trečia, kalbant apie ieškovo nuosavybės teisės apribojimo proporcingumą, primintina, kad pagal proporcingumo principą, kaip bendrąjį Sąjungos teisės principą, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina aptariamų teisės aktų siekiamiems tikslams pasiekti. Todėl, esant galimybei rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai ribojančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (žr. 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 205 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

85 Iš jurisprudencijos matyti, kad ribojamųjų priemonių sukelti nepatogumai nėra neproporcingi siekiamiems tikslams, atsižvelgiant į tai, kad, pirma, šios priemonės pagal pobūdį yra laikinos ir gali būti atšauktos, todėl jomis nepažeidžiama nuosavybės teisės „esmė“, ir, antra, nuo jų gali būti nukrypstama siekiant patenkinti susijusių asmenų pagrindinius poreikius ir padengti proceso išlaidas ar nenumatytas išlaidas (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, T-256/11 P, EU:T:2014:93, 209 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

86 Be kita ko, aptariamos ribojamosios priemonės veiksmingai padeda konstatuoti valstybės lėšų pasisavinimą Ukrainoje ir leidžia jas lengviau susigrąžinti, bet ieškovas nepateikia jokio argumento, kuris įrodytų, kad minėtos priemonės netinkamos arba kad esama kitų mažiau ribojančių priemonių, kuriomis būtų galima pasiekti minėtus tikslus.

87 Todėl taip pat reikia atmesti ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį.

Dėl antros dalies, susijusios su teisės užsiimti ekonomine veikla pažeidimu

88 Ieškovo teigimu, ginčijamais aktais pažeidžiamas Chartijos 16 straipsnis, kuris apima laisvę užsiimti ekonomine arba komercine veikla, sutarties sudarymo laisvę ir konkurencijos laisvę. Šiuose aktuose numatytas ne tik lėšų, bet ir visų ekonominių išteklių įšaldymas, todėl dėl jų praktiškai neįmanoma užsiimti verslu. Šios priemonės, jo teigimu, neproporcingos siekiamiems tikslams, nes šių aktų priėmimo dieną pavojaus teisinei valstybei ir pagarbai žmogaus teisėms Ukrainoje nebeliko bent konkrečiai kalbant apie ieškovą, nes jis nebevykdė politinių funkcijų ir jo buvimo vieta buvo užsienyje.

89 Taryba ginčija ieškovo argumentus.

90 Pagal Chartijos 16 straipsnį „laisvė užsiimti verslu pripažįstama pagal Sąjungos teisę ir nacionalinės teisės aktus bei praktiką“.

91 Kaip matyti iš jurisprudencijos, nors dėl ribojamosios priemonės susijusio asmens profesiniam gyvenimui gali kilti nemažai neigiamų pasekmių, dėl kurių jam gali būti daromas didelis poveikis, ja, kaip apsaugos priemone, siekiama jo turtą tik įšaldyti. Siekiant šio tikslo šia priemone tiesiogiai siekiama ne drausti susijusiam asmeniui užsiimti pelno siekiančia pramonine ar komercine veikla Sąjungoje (žr. 2016 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-200/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:216, 253 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, ieškovas nenurodė jokios konkrečios aplinkybės, įrodančios, kad jis užsiima arba ketina užsiimti ekonomine veikla Sąjungoje arba kad šių lėšų įšaldymas kelia kliūčių dabartinei ekonominei veiklai.

92 Bet kuriuo atveju dėl laisvės užsiimti ekonomine veikla Teisingumo Teismas nusprendė, kad jai gali būti taikomos įvairios viešosios valdžios priemonės, kuriomis dėl bendrojo intereso gali būti ribojamas ekonominės veiklos vykdymas (žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 123 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

93 Nagrinėjamu atveju, jeigu vis dėlto ribojamosiomis priemonėmis iš tikrųjų būtų ribojamos ieškovo nurodytos ekonominės teisės, pirma, reikia konstatuoti, kad toks apribojimas, nustatytas visuotinai taikoma Sprendimo 2014/119 nuostata, numatytas įstatymo (žr. šio sprendimo 82 punktą).

94 Antra, šis apribojimas atitinka ginčijamomis priemonėmis siekiamą bendrojo intereso tikslą (žr. šio sprendimo 83 punktą).

95 Trečia, toks apribojimas negali būti pripažintas akivaizdžiai neproporcingu siekiamam tokiam tikslui. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovas nenurodo jokios aplinkybės, kuri galėtų paneigti tokio apribojimo proporcingumą. Be kita ko, jis ir neteigia, kad egzistuoja mažiau nei ginčijama priemonė ribojanti priemonė, kuri vis dėlto būtų tinkama ginčijamais aktais siekiamiems tikslams pasiekti (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-200/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:216, 257 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

96 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti ieškinio antrojo pagrindo antrą dalį.

Dėl trečios dalies, susijusios su ribojamųjų priemonių neproporcingumu

97 Anot ieškovo, nustatytos ribojamosios priemonės neproporcingos, nes neribojamas įšaldyto turto dydis ir įšaldytas su minėtų priemonių tikslu nesusijęs turtas. Iš tikrųjų, nagrinėjamu atveju nebuvo nustatytas nei su nusikaltimu, kuriuo jis kaltinamas, susijusių valstybės lėšų dydis, nei įšaldyto turto ar ekonominių išteklių dydis. Ieškovas tvirtina, kad Tarybos argumentai dėl sunkumų apibrėžti tokį turtą negali būti pateisinami. Galiausiai ieškovas primena, kad Taryba turi įrodyti, jog priemonės proporcingos.

98 Taryba ginčija ieškovo argumentus.

99 Reikia priminti, kad pagal proporcingumo principą, kaip bendrąjį Sąjungos teisės principą, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų siekiamiems tikslams pasiekti. Todėl esant galimybei rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai ribojančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, T-256/11, EU:T:2014:93, 205 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

100 Kaip visiškai teisingai nurodo Taryba, reikia pažymėti, kad, nesant teismo sprendimo dėl ieškovui Ukrainoje pareikštų kaltinimų pagrįstumo, Taryba negalėjo ginčijamų aktų priėmimo dieną žinoti nei apie kokių valstybės lėšų pasisavinimą kalbama, nei pati nurodyti jų dydžio. Vadinasi, ji negalėjo atskirti lėšų, kurios ieškovo turtui galėjo būti priskirtos dėl jų pasisavinimo, nuo kitų jo turtui priskirtų lėšų. Šiomis aplinkybėmis dėl susiklosčiusių aplinkybių Taryba negalėjo priimti sprendimo, kuriuo, pavyzdžiui, ieškovo lėšos būtų įšaldytos tik iš dalies.

101 Be to, šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, jog net jei ieškovas teigtų, kad lėšų įšaldymas nepagrįstas tiek, kiek įšaldytos lėšos viršija tariamai pasisavinto turto vertę, kurią galima nustatyti pagal Tarybos turimą informaciją, reikia konstatuoti, pirma, kad [*konfidencialu*] tik užsimenama apie tariamai pasisavinto turto vertę, ir, antra, kaip visiškai teisingai nurodo Taryba, bandyti apibrėžti įšaldomų lėšų sumą būtų ypatingai sudėtinga ar praktiškai neįmanoma.

102 Be to, kaip buvo priminta šio sprendimo 85 punkte, pirma, ginčijamos priemonės pagal savo pobūdį yra laikinos ir grįžtamosios, todėl jomis nepažeidžiama nuosavybės teisės „esmė“, ir, antra, nuo minėtų priemonių gali būti nukrypstama siekiant patenkinti nurodytų asmenų pagrindinius poreikius ir padengti teisines išlaidas ar nenumatytas išlaidas.

103 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio antrojo pagrindo trečią dalį ir dėl šios priežasties ieškinio visą antrąjį pagrindą.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo piktnaudžiavimu įgaliojimais

104 Ieškovas nurodo, kad Taryba nustatė ieškovui taikomas ribojamąsias priemones neturėdama įrodymų dėl aplinkybių, nurodytų motyvų pareiškime siekiant pagrįsti jo pavardės palikimą sąraše. Anot jo, turi būti pripažįstama, kad įgaliojimais piktnaudžiaujama net tada, kai siekiama teisėto tikslo, tačiau akto rezultatas nepadeda to tikslo pasiekti. Įšaldžius turtą nebūtų galima pasiekti tikslo remti teisinę valstybę ir pagarbą žmogaus teisėms Ukrainoje nei apskritai, nei konkrečiai, kiek tai būtų susiję su ieškovu, nes ginčijamų aktų priėmimo dieną jis nebevykdė politinių pareigų. Be to, net praėjus keliems mėnesiams po minėtų priemonių nustatymo, Ukrainos valdžios institucijos nepateikė įrodymų, pateisinančių ieškovo pavardės įtraukimą į sąrašą. Galiausiai, atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes, aptariamos priemonės nepadėtų Ukrainos valdžios institucijoms sugrąžinti iššvaistytų valstybės lėšų.

105 Taryba ginčija ieškovo argumentus.

106 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal suformuluotą jurisprudenciją, teisės aktas tik tada laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei, remiantis objektyviais, reikšmingais ir suderinamais duomenimis, paaiškėja, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų tikslų, nei nurodyti, arba siekiant išvengti numatytos konkrečiomis aplinkybėmis taikytinos procedūros (žr. 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba* 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

107 Nagrinėjamu atveju reikia priminti, kad, siekiant remti teisinę valstybę Ukrainoje 2014 m. kovo mėn. aktuose, tiek pirminės redakcijos, tiek iš dalies pakeistuose 2015 m. sausio mėn. ir ginčijamais aktais, ribojamosios priemonės buvo numatytos asmenims, pripažintiems atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą.

108 Taigi, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 83 punkte, reikia konstatuoti, kad, pirma, Sprendimu 2014/119 siekiamas tikslas atitinka vieną iš tikslų, įtvirtintų ESS 21 straipsnio 2 dalies b punkte, kuriame numatyta, kad Sąjunga nustato ir įgyvendina bendrą politiką ir veiksmus bei siekia aukšto lygio bendradarbiavimo visose tarptautinių santykių srityse, kad įtvirtintų ir remtų demokratiją, teisinę valstybę, žmogaus teises ir tarptautinės teisės principus, ir, antra, toks tikslas gali būti pasiektas ginčijamomis priemonėmis.

109 Konkrečiai kalbant, tokį tikslą galima pasiekti įšaldant lėšas, kai ši priemonė, kaip šiuo atveju, taikoma tik pripažintiems atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą asmenims ir su jais susijusiems asmenims, t. y. asmenims, kurių veiksmai, kaip įtariama, galėjo kelti grėsmę valdžios institucijų ir su jomis susijusių įstaigų tinkamai veiklai (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Trabelsi ir kt. / Taryba*, T-187/11, EU:T:2013:273, 92 punktą, 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Chiboub / Taryba*, T-188/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:274, 53 punktą ir 2014 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-133/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:176, 70 punktą).

110 Be kita ko, ieškovas neįrodė, kad priimdama ginčijamus aktus ar 2014 m. kovo mėn. aktus, iš dalies pakeistus 2015 m. sausio mėn. aktais, Taryba iš principo siekė kito tikslo, nei įtvirtinti ir remti teisinę valstybę Ukrainoje.

111 Iš tikrųjų, pirma, reikia, kaip ir Tarybai, konstatuoti, kad tariamas konkrečių įrodymų, pateisinančių ieškovo pavardės palikimą sąraše, nebuvimas nereikšmingas, nes klausimas, ar ribojamosios priemonės pagrįstos pakankamai svariomis faktinėmis aplinkybėmis, neturi jokios reikšmės klausimui, ar Taryba veikė vadovaudamasi kitais, nei nurodyta, tikslais ir ar ji pabandė išvengti numatytos ribojamųjų priemonių priėmimo procedūros.

112 Antra, kalbant apie argumentą, pagal kurį ginčijamais aktais siekiamas tikslas, būtent įtvirtinti ir remti teisinę valstybę Ukrainoje, negali būti pasiektas, kiek tai susiję su ieškovu, nes jis nebevykdo politinių funkcijų šioje šalyje, reikia priminti, kad minėtas tikslas taip pat apima aplinkybę padėti Ukrainos valdžios institucijoms susigrąžinti pasisavintas valstybės lėšas, o ginčijamais aktais prisidedama prie šio tikslo siekimo (žr. šio sprendimo 86 punktą), neatsižvelgiant į tai, ar ieškovas dar tebevykdo politines funkcijas Ukrainos vyriausybėje.

113 Todėl ieškinio trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo gero administravimo principo pažeidimu

114 Ieškovas teigia, kad ginčijamais aktais keliais aspektais pažeistas gero administravimo principas, įtvirtintas Chartijos 41 straipsnyje. Jo teigimu, šis principas apima pirmiausia teisę būti išklausytam, o tai reiškia suinteresuotojo asmens teisę būti informuotam apie pradėtą procedūrą ir jos tikslą, taip pat galimybę pateikti pastabas dėl faktinių ir teisinių aplinkybių. Anot jo, tai reiškia, kad kompetentinga institucija turėtų atsižvelgti į šias pastabas priimdama savo sprendimą, o bet kokios šios taisyklės išimtys aiškintinos siaurai. Jo nuomone, teisė būti išklausytam taip pat apima teisę, kad su juo būtų elgiamasi nešališkai, dėl to Tarybai būtų užkirstas kelias nustatyti ribojamąsias priemones remiantis vienašališkai surinktais duomenimis.

115 Be to, anot ieškovo, nagrinėjamu atveju buvo pažeista teisė į teisingą elgesį, kuri, jo nuomone, išplaukia iš gero administravimo principo, nes motyvas, nurodytas siekiant pateisinti jo pavardės palikimą sąraše, nebuvo pagrįstas aplinkybėmis. Vadinasi, procedūra nebuvo nešališka, nes Taryba, neatlikusi tyrimų, į bylos medžiagą įtraukė iš trečiosios valstybės gautus raštus.

116 Galiausiai, ieškovas teigia, kad, vadovaujantis gero administravimo principu, reikalaujama aplinkybes ištirti rimtai ir kruopščiai, o nagrinėjamu atveju tai nebuvo atlikta. Aplinkybė, kad Taryba nepatikrino faktų ir Ukrainos teisės, pirmiausia atsižvelgiant į ieškovo nurodytas aplinkybes, jo teigimu, rodo, be kita ko, jos šališkumą, taip pat neteisingą elgesį su ieškovu.

117 Taryba ginčija ieškovo argumentus.

118 Reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju ieškovas remiasi gero administravimo principo pažeidimu, darydamas nuorodą į keletą teisių, kaip antai į teisę būti išklausytam, apimančią teisę būti informuotam apie procedūros pradžią ir dalyką, taip pat pateikti pastabas apie faktines ir teisines aplinkybes, ir į tam tikras pareigas, kaip antai administracijos pareigą nurodyti aktų motyvus, rūpestingai nustatyti faktus ir nešališkumo ir teisingo elgesio pareigą.

119 Tačiau tariamu didžiosios dalies šių teisių pažeidimu ieškovas jau rėmėsi ieškinio pirmajame ir antrajame pagrinduose. Atsižvelgiant į tai, kad ieškovas nepateikia specifinių argumentų, šių kaltinimų nereikia iš naujo nagrinėti šiame ieškinio pagrinde.

120 Konkrečiau kalbant apie kaltinimą tariamai pažeidus nešališkumo ir teisingo elgesio pareigą, kiek ieškovas šį kaltinimą pagrindžia teiginiu, kad ribojamąsias priemones pagrindžiantis motyvas „neparemtas reikalingais faktais“, reikia patikslinti, kad jis iš esmės bus nagrinėjamas aptariant ieškinio penktąjį pagrindą. Kadangi ieškovas šį kaltinimą pagrindžia aplinkybe, kad Taryba, „neatlikusi tyrimų, į bylos medžiagą įtraukė iš trečiosios valstybės gautus raštus“, reikia priminti, kad ginčijamų aktų priėmimo metu Taryba turėjo 2014 m. spalio 10 d. raštą ir ieškovo pastabas, ir kad sprendimą palikti ieškovo pavardę sąraše ji priėmė į juos atsižvelgusi. Vadinasi, Taryba nepadarė klaidos, kai tuo pasirėmusi priėmė sprendimą palikti ieškovo pavardę sąraše. Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad Taryba, papildomai siekdama tikslesnės informacijos, nėra įpareigota nuosekliai atlikti savo tyrimus arba tikrinimus, kai priimdama iš trečiosios šalies kilusiems asmenims, dėl kurių jose vyksta teismo procesai, taikomas ribojamąsias priemones, remiasi tos trečiosios šalies valdžios institucijų nurodytomis aplinkybėmis (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-200/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:216, 175 punktą).

121 Galiausiai, kalbant apie tariamą pareigos rūpestingai išsiaiškinti faktus pažeidimą, reikia pažymėti, kad ieškovas neįrodė savo argumentų. Kiek šį kaltinimą reikia suprasti kaip priekaištą Tarybai, kad ši neatliko išsamesnių tyrimų, o tik rėmėsi 2014 m. spalio 10 d. raštu, jis susijęs su ieškinio penktuoju pagrindu, pagrįstu akivaizdžia vertinimo klaida, taigi bus nagrinėjamas aptariant šį pagrindą.

122 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio penktojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida

123 Ieškovas teigia, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai, pasirėmusi 2014 m. spalio 10 d. raštu, nusprendė pratęsti aptariamų ribojamųjų priemonių galiojimą, nes šis raštas buvo tik nepavykęs bandymas naudojantis visais dokumentais sufabrikuoti jam kaltinimą padarius nusikaltimą.

124 Jo teigimu, ginčijamuose aktuose nurodyti tik neaiškūs ir trumpi motyvai. Taryba, užuot rėmusis tik sąraše nurodytais motyvų pareiškimais, turėjo papildomai pateikti konkretesnės informacijos.

125 Be to, ieškovas nurodo kelias aplinkybes, kuriomis siekia įrodyti, kad jis negalėjo pasisavinti valstybės lėšų iš Ukrainos valstybės biudžeto [*konfidencialu*].

126 Pirma, vadinasi, sprendimas [*konfidencialu*] buvo teisėtas. Antra, ieškovas, kaip Ministras Pirmininkas, neturėjo įgaliojimų įvykdyti nusikaltimą, kurio padarymu jį įtaria Ukrainos valdžios institucijos. Bet kuriuo atveju iš įsiteisėjusio nepriklausomo Ukrainos teismo nuosprendžio matyti, kad buvo teisėta valstybės lėšas panaudoti [*konfidencialu*]. Trečia, Kijevo apygardos administracinis teismas anksčiau sprendime buvo konstatavęs, kad [*konfidencialu*]. Vadinasi, nebuvo pasisavinta jokių valstybės išteklių. Be to, jo teigimu, biudžeto lėšų naudojimą pagal jų paskirtį patvirtino pačios susijusios įmonės. Ketvirta, slaptų susitarimų sudaryta nebuvo. Penkta, Taryba nesilaikė pareigos rūpestingai patikrinti, ar pagal susijusius Ukrainos teisės aktus užtikrinama jo teisės į gynybą apsauga ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą ir ar jo pavardė į sąrašą įtraukta remiantis pakankamai svariomis faktinėmis aplinkybėmis.

127 Dublike ieškovas pirmiausia nurodė, kad net jeigu [*konfidencialu*] – nors, beje, Taryba neturi to įrodymų – būtų buvęs atliktas, to neužtektų, kad būtų įvykdyti reikalavimai rimtai ištirti faktus. Be kita ko, užsiminusi apie galimybę ieškovui per baudžiamąjį procesą Ukrainoje ginčyti įtarimų jam teisingumą, Taryba paneigė galimybę taikyti nekaltumo prezumpcijos principą, įtvirtintą Chartijos 48 straipsnyje.

128 Be to, ieškovas tvirtina, kad, nors nuo proceso pradžios praėjo ilgas laikotarpis, Ukrainos valdžios institucijos vis dar nepateikė nusikaltimo, dėl kurio jam pareikštas įtarimas, įrodymų.

129 Toliau ieškovas teigia, kad Ukrainoje jis negalėjo pateikti savo pastabų, kaip tai patvirtina daugybė prieduose pateiktų teismų sprendimų.

130 Galiausiai jis patikslina, pirma, kad, priešingai, nei teigia Taryba, nesvarbu, jog teismo sprendimas priimtas administraciniame, o ne baudžiamajame procese, nes šie sprendimai reiškia, kad juose pateiktas teisinis atsakymas į pradinius baudžiamajame procese kylančius klausimus, ir, antra, pagal Ukrainos teisę antrosios instancijos teismo sprendimai įgyja įsiteisėjusio teismo sprendimo galią.

131 Taryba ginčija ieškovo argumentus.

132 Pirmiausia pažymėtina, kad nuo 2015 m. kovo 7 d. ieškovui taikomos naujos ribojamosios priemonės, nustatytos ginčijamais aktais remiantis įtraukimo į sąrašą kriterijumi, kuris numatytas Sprendimo 2014/119 1 straipsnio 1 dalyje ir patikslintas Sprendimu 2015/143 (žr. šio sprendimo 12 punktą). Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Sprendimas 2015/364 – savarankiškas sprendimas, kurį priėmė Taryba, atlikusi Sprendimo 2014/119 5 straipsnio trečioje pastraipoje numatytą periodinę peržiūrą.

133 Taip pat reikia priminti, kad, pirma, pagal šį kriterijų nustatyta, kad ribojamosios priemonės taikomos asmenims, „pripažint[iems] atsakingais“ už valstybės lėšų pasisavinimą – tai apima ir asmenį, „kurio atžvilgiu atliekamas tyrimas Ukrainoje“ dėl Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimo, ir, antra, jį reikia aiškinti taip, kad jis taikomas ne apskritai bet kokiems valstybės lėšų pasisavinimo veiksmams, o tik tiems, kurie gali sutrukdyti laikytis teisinės valstybės principo Ukrainoje (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Klyuyev / Taryba*, T-340/14, EU:T:2016:496, 91 punktą).

134 Ginčijamais aktais ieškovo pavardė sąraše palikta motyvuojant tuo, kad jis buvo „[a]smuo, kurio atžvilgiu Ukrainos valdžios institucijos vykdo baudžiamąjį procesą dėl viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo“ (žr. šio sprendimo 17 punktą).

135 Tuo remiantis reikia patikrinti, ar Taryba ginčijamus aktus, kuriais nuspręsta palikti ieškovo pavardę sąraše, priėmė nešališkai ir teisingai, atsižvelgusi į turimų įrodymų, sprendimą palikti sąraše pagrindžiančio motyvo ir minėto įtraukimo į sąrašą kriterijaus vertinimą.

136 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, nors Taryba turi didelę diskreciją vertinti bendruosius kriterijus, į kuriuos reikia atsižvelgti siekiant taikyti ribojamąsias priemones, remiantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje garantuojama veiksminga teismine kontrole reikalaujama, kad atlikdamas motyvų, kuriais pagrįstas sprendimas įtraukti konkretaus asmens pavardę į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą arba palikti ją šiame sąraše, teisėtumo kontrolę Sąjungos teismas įsitikintų, kad šis sprendimas, kuris konkrečiai susijęs su šiuo asmeniu, būtų pagrįstas pakankamai svariomis faktinėmis aplinkybėmis. Tai reiškia, kad turi būti tikrinami dėstant motyvus, kuriais pagrįstas šis sprendimas, nurodyti faktai, todėl teisminė kontrolė yra ne apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, bet susijusi su klausimu, ar šie motyvai arba bent vienas iš jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime paremti šį sprendimą, yra pakankamai konkrečiai ir aiškiai įrodyti (žr. 2015 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Anbouba / Taryba*, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 41 ir 45 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

137 Taip pat pagal jurisprudenciją dėl sprendimų palikti asmens pavardę ar pavadinimą įtrauktą į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą, jeigu atitinkamas asmuo ar subjektas pateikia pastabas dėl motyvų santraukos, kompetentinga Sąjungos institucija privalo atidžiai ir nešališkai išnagrinėti nurodytų motyvų pagrįstumą, atsižvelgdama į šias pastabas ir galimus kartu su jomis pateiktus kaltę paneigiančius įrodymus (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 114 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2015 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Al-Chihabi / Taryba*, T-593/11, EU:T:2015:249, 51 punktą).

138 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad vertinant įrodymų, kurių iš Tarybos gali būti pareikalauta pateikti, pobūdį, būdą ir apimtį, reikia atsižvelgti į ribojamųjų priemonių pobūdį ir specifinę taikymo sritį bei jų tikslą (žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Al Matri / Taryba*, T-545/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:376, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

139 Kaip matyti iš Sprendimo 2014/119 1 ir 2 konstatuojamųjų dalių, jis priimtas bendrame Sąjungos politikos remti Ukrainos valdžios institucijas, siekiant, kad stabilizuotųsi Ukrainos politinė padėtis, kontekste. Taigi juo siekiama BUSP tikslų, konkrečiai nustatytų ESS 21 straipsnio 2 dalies b punkte, pagal kurį Sąjunga įgyvendina tarptautinį bendradarbiavimą siekdama įtvirtinti ir remti demokratiją, teisinę valstybę, žmogaus teises ir tarptautinės teisės principus (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Al Matri / Taryba*, T-545/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:376, 60 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

140 Šiame kontekste aptariamomis ribojamosiomis priemonėmis numatytas būtent asmenų, „pripažintų atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą, lėšų ir ekonominių išteklių įšaldym[as]“. Iš tikrųjų parama susigrąžinant šias lėšas leidžia įtvirtinti ir remti teisinę valstybę Ukrainoje.

141 Darytina išvada, kad aptariamomis ribojamosiomis priemonėmis siekiama ne nubausti už nurodytų asmenų nusikalstamus veiksmus ar taikant tokius suvaržymus atgrasyti nuo tokių veiksmų. Šiomis priemonėmis vien siekiama padėti Ukrainos valdžios institucijoms konstatuoti valstybės lėšų pasisavinimą ir užtikrinti galimybę šioms institucijoms lengviau susigrąžinti pajamas iš tokio pasisavinimo. Vadinasi, pagal savo pobūdį tai yra apsaugos priemonės (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Al Matri / Taryba*, T-545/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:376, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

142 Taigi aptariamos ribojamosios priemonės, Tarybos priimtos remiantis jai ESS 21 ir 29 straipsniais suteiktais įgaliojimais, nėra baudžiamojo pobūdžio. Vadinasi, jų negalima prilyginti baudžiamojoje byloje laikantis baudžiamojo proceso garantijų priimtam valstybės narės nacionalinės teisminės institucijos sprendimui apriboti nuosavybės teises į turtą. Todėl reikalavimai, keliami Tarybai įrodinėjant asmens pavardės įtraukimo į asmenų, kurių turtas įšaldomas, sąrašą pagrįstumą, negali būti visiškai tokie patys kaip nacionalinei teisminei institucijai minėtu atveju keliami reikalavimai (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Al Matri / Taryba*, T-545/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:376, 64 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

143 Taip pat reikia priminti, kad Taryba, papildomai siekdama tikslesnės informacijos, neprivalo nuosekliai atlikti savo tyrimų arba tikrinimų, kai priimdama iš trečiosios šalies kilusiems asmenims, dėl kurių joje vyksta teismo procesai, taikomas ribojamąsias priemones remiasi tos trečiosios šalies valdžios institucijų nurodytomis aplinkybėmis (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Al Matri / Taryba*, T-545/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:376, 57 punktas).

144 Nagrinėjamu atveju Tarybai svarbu patikrinti, pirma, ar dokumentai [*konfidencialu*], kuriais ji siekia remtis, leidžia nustatyti, kad, kaip nurodyta ieškovo pavardės įtraukimo į aptariamą sąrašą motyvų pareiškime, nurodytame šio sprendimo 134 punkte, jis yra asmuo, kurio atžvilgiu Ukrainos valdžios institucijos vykdo baudžiamąjį procesą dėl veikų, galinčių būti pripažintomis valstybės lėšų

pasisavinimu, ir, antra, ar dėl šio proceso ieškovo veiksmai gali būti kvalifikuojami pagal nurodytą reikšmingą kriterijų (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Al Matri / Taryba*, T-545/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:376, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

145 Beje, vykstant ginčijamų aktų reglamentuojamam bendradarbiavimui (žr. šio sprendimo 139 punktą), Tarybai iš principo nepriklauso pačiai nagrinėti ir vertinti aplinkybių, kuriomis remdamosi Ukrainos valdžios institucijos ieškovo atžvilgiu vykdo baudžiamąjį procesą dėl veikų, kvalifikuotinų kaip valstybės lėšų pasisavinimas. Iš tiesų, kaip išdėstyta šio sprendimo 141 punkte, priimdama ginčijamus aktus Taryba siekia ne pati nubausti už Ukrainos valdžios institucijų tiriamą valstybės lėšų pasisavinimą, bet užtikrinti galimybę šioms valdžios institucijoms pripažinti, kad minėtas lėšų pasisavinimas buvo įvykdytas, ir susigrąžinti dėl to gautas pajamas. Taigi šios valdžios institucijos, vykdydamos minėtą baudžiamąjį procesą, turi patikrinti aplinkybes, kuriomis remiasi, ir prireikus nustatyti dėl jų kylančias pasekmes, susijusias su šio proceso užbaigimu (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Al Matri / Taryba*, T-545/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:376, 66 punktą).

146 Tokį aiškinimą patvirtina jurisprudencija, iš kurios matyti, kad Taryba įpareigota patikrinti ne ieškovo atžvilgiu vykdomo tyrimo pagrįstumą, o tik sprendimo įšaldyti lėšas atsižvelgiant į šiuos tyrimus pagrįstumą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 77 punktą).

147 Žinoma, Taryba negali bet kokiomis aplinkybėmis patvirtinti Ukrainos valdžios institucijų sprendimų [*konfidencialu*]. Toks elgesys neatitiktų nei gero administravimo principo, nei apskritai Sąjungos institucijų pareigos taikant Sąjungos teisę užtikrinti pagrindines teises pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, kartu taikomą su Chartijos 51 straipsnio 1 dalimi (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Al Matri / Taryba*, T-545/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:376, 67 punktą).

148 Vis dėlto Taryba, atsižvelgusi į bylos aplinkybes, turi įvertinti būtinybę atlikti papildomus tyrimus, konkrečiai kalbant, būtinybę kreiptis į Ukrainos valdžios institucijas su prašymu pateikti papildomų įrodymų, jei paaiškėja, kad anksčiau pateiktų nepakanka arba jie nesusiję. Iš tikrųjų negalima atmesti galimybės, kad Tarybai žinomos aplinkybės, apie kurias jai pranešė pačios Ukrainos valdžios institucijos arba apie kurias ji sužinojo kitu būdu, neleistų šiai institucijai abejoti šių institucijų pateiktų įrodymų pakankamumu. Beje, kalbant apie asmenims, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, suteiktiną teisę pateikti pastabas dėl motyvų, kuriais remdamasi Taryba nori palikti jų pavardes įtrauktas į aptariamą sąrašą, reikia pasakyti, kad šie asmenys gali nurodyti tokias aplinkybes, kurios galbūt net paneigtų jų kaltę; dėl jų Tarybai reikėtų atlikti papildomus patikrinimus. Konkrečiai kalbant, nors Taryba neturi pakeisti Ukrainos teisminių institucijų baudžiamojo proceso [*konfidencialu*] pagrįstumo vertinimo savo vertinimu, negalima atmesti to, kad, atsižvelgus būtent į ieškovo pastabas, šiai institucijai gali tekti kreiptis į Ukrainos valdžios institucijas su prašymu paaiškinti aplinkybes, kurių pagrindu buvo pradėtas procesas (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Al Matri / Taryba*, T-545/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:376, 68 punktą).

149 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad Taryba ribojamųjų priemonių taikymą ieškovui iš esmės grindžia 2014 m. spalio 10 d. raštu [*konfidencialu*]. Šiame rašte taip pat nurodyta [*konfidencialu*]. Šiai bylai reikšminga tik viena iš dviejų bylų, pažymėta numeriu [*konfidencialu*], nes ji susijusi su valstybės lėšų pasisavinimu, o tai atitinka motyvą, pateisinantį ieškovo pavardės palikimą ginčijamuose aktuose. Šioje byloje, be kita ko, Ukrainos valdžios institucijos nurodė, kad šis procesas vyksta dėl veikų, kurios teisiškai kvalifikuotinos kaip lėšų pasisavinimas [*konfidencialu*]. Iš minėto rašto matyti, kad tvirtinama, jog ieškovas pasisavino lėšas [*konfidencialu*].

150 Darytina išvada, kad sprendimas toliau taikyti ribojamąsias priemones ieškovui buvo pagrįstas įrodymais, kuriais remdamasi Taryba galėjo vienareikšmiškai konstatuoti, jog Ukrainos teisminėse institucijose ieškovui iškelta byla dėl nusikaltimo, kvalifikuotino kaip valstybės lėšų pasisavinimas.

151 Iš tikrųjų reikia pažymėti, kad 2014 m. spalio 10 d. rašte patvirtinama, kad [*konfidencialu*], todėl nelieka abejonių dėl ieškovo veiksmų, tuo labiau kad nusikaltimą apibūdinančios faktinės aplinkybės išdėstytos nuosekliai, logiškai ir Ukrainos valdžios institucijų teisiškai kvalifikuotos kaip valstybės lėšų pasisavinimas, o tai atitinka minėtą reikšmingą kriterijų.

152 Be to, šie Tarybai pateikti įrodymai nurodyti [*konfidencialu*] (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Klyuyev / Taryba*, T-340/14, EU:T:2016:496, 41 ir 93 punktus). Šiuo klausimu negalima priekaištauti Tarybai, kad informaciją [*konfidencialu*] ji laikė teisinga ir pagrįsta.

153 Be to, konstatuotina, kad laiške nurodoma, jog ieškovas įtariamas padaręs tam tikrų ekonominio pobūdžio nusikaltimų [*konfidencialu*].

154 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad aptariamomis ribojamosiomis priemonėmis prisidedama prie Ukrainos valdžios institucijų pastangų susigrąžinti pasisavintas valstybės lėšas ir taip joms padedama; tai daroma siekiant tikslo stiprinti teisinę valstybę, kaip nurodyta šio sprendimo 140 ir 141 punktuose.

155 Galiausiai, pirma, dar reikia pažymėti, kad persekiojimas už ekonominius nusikaltimus, kaip antai valstybės lėšų pasisavinimą, yra svarbi kovos su korupcija priemonė, o kova su korupcija, kalbant apie Sąjungos išorės veiksmus, yra principas, kurį aprėpia teisinės valstybės sąvoka. Antra, reikia pažymėti, kad nusikaltimai, kuriais kaltinamas ieškovas, vertintini atsižvelgiant į platesnį kontekstą, t. y. į tai, kad nemaža dalis buvusios Ukrainos valdžios atstovų įtariami padarę sunkius valstybės lėšų valdymo nusikaltimus, kurie kelia didelę grėsmę instituciniams ir teisiniams šalies pagrindams ir, be kita ko, pažeidžia teisėtumo, savavališko naudojimosi vykdomosios valdžios galiomis draudimo, veiksmingos teisminės kontrolės ir lygybės prieš įstatymą principus (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Klyuyev / Taryba*, T-340/14, EU:T:2016:496, 117 punktą). Darytina išvada, kad vertinant apskritai ir atsižvelgiant į ieškovo pareigas buvusioje Ukrainos valdžioje, aptariamos ribojamosios priemonės padeda veiksmingai persekioti už nusikaltimus, susijusius su valstybės lėšų pasisavinimu, kuriais padaryta žala Ukrainos institucijoms, ir leidžia Ukrainos institucijoms lengviau pasiekti, kad būtų grąžintos tokios pasisavintos lėšos. Tai leidžia teismams, jeigu baudžiamasis persekiojimas pasirodo esąs pagrįstas, lengviau nubausti už korupcinius veiksmus, kuriuos tariamai įvykdė buvusios valdžios atstovai, ir taip padeda remti teisinę valstybę toje šalyje (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Klyuyev / Taryba*, T-340/14, EU:T:2016:496, 118 punktą).

156 Taigi Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai priėmė ginčijamus aktus, kiek jie susiję su ieškovu.

157 Šios išvados negali paneigti kiti ieškovo argumentai.

158 Pirma, reikia atmesti ieškovo argumentą, kad dėl jo Ukrainoje pradėtas tyrimas negali baigtis sprendimu, kuriame būtų pripažinta, kad jis padarė kokį nors nusikaltimą, atsižvelgiant į [*konfidencialu*], taip pat Ukrainos šią sritį reglamentuojančių įstatymų nuostatas ir jo turėtus ribotus įgaliojimus priimti sprendimus.

159 Iš tikrųjų, ieškovas neginčija 2014 m. spalio 10 d. rašto tikrumo. Taigi, turi būti pripažinta, kad Taryba pateikė ieškovo atžvilgiu Ukrainoje vykdomo baudžiamojo proceso įrodymą. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad vienintelėmis ieškovo Tarybai iki ginčijamų aktų priėmimo nurodytomis aplinkybėmis iš esmės buvo siekiama tik ginčyti tyrimo pagrįstumą ir jos buvo susijusios su Ministrui Pirmininkui pagal Ukrainos teisės sistemą suteiktais įgaliojimais ir Ukrainos biudžetą reglamentuojančiomis nuostatomis. Remiantis šiomis aplinkybėmis nebuvo galima ginčyti dėl tyrimo priimto sprendimo įšaldyti lėšas pagrįstumo.

160 Bet kuriuo atveju ieškovo argumentai, susiję su jam pareikštų kaltinimų teisingumo neigimu, kuriais siekiama ginčyti Ukrainoje jam inkriminuojamo nusikaltimo požymius, nereikšmingi, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 141, 143, 145 ir 146 punktuose nurodytos jurisprudencijos, iš principo Tarybai

nereikėjo nagrinėti ir vertinti aplinkybių, kuriomis remdamosi Ukrainos valdžios institucijos vykdo nusikalstamų veikų tyrimą dėl ieškovo, tikslumo ir reikšmės; būtent šioms institucijoms tiriant nusikalstamas veikas reikia patikrinti aplinkybes, kuriomis jos remiasi, ir prireikus nustatyti dėl jų kylančias pasekmes, susijusias su šio tyrimo rezultatais (žr. 2016 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-200/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:216, 158 punktą).

161 Antra, kalbant apie Ukrainos administracinių teismų sprendimus, kurie, ieškovo teigimu, iš esmės įrodo, kad veikos, dėl kurių pradėtas tyrimas jo atžvilgiu, nepripažintinos valstybės lėšų pasisavinimu, reikia pažymėti, kad neatsižvelgiant į tai, ar jie reikšmingi nagrinėjamai bylai, ieškovas neįrodė, kad Taryba apie juos žinojo iki ginčijamų aktų priėmimo. Darytina išvada, kad jai negalima priekaištauti, kad ji padarė akivaizdžią šio klausimo vertinimo klaidą.

162 Be to, reikia priminti, kad sprendimas dėl turto įšaldymo turi būti įvertintas remiantis informacija, kurią Taryba galėjo turėti sprendimo priėmimo metu (žr. 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Trabelsi ir kt. / Taryba*, T-187/11, EU:T:2013:273, 115 punktą). Iš tiesų pagal suformuluotą jurisprudenciją Sąjungos teisės akto teisėtumas vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes (žr. 2012 m. spalio 26 d. Sprendimo *Oil Turbo Compressor / Taryba*, T-63/12, EU:T:2012:579, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

163 Trečia, kalbant apie tariamą nekaltumo prezumpcijos principo, kuris Sąjungos teisės sistemoje įtvirtintas Chartijos 48 straipsnio 1 dalyje, pažeidimą, reikia, kaip ir Tarybai, konstatuoti, kad ginčijamuose aktuose visiškai neteigiama, kad ieškovas buvo pripažintas kaltu dėl veikų, kurios baudžiamos pagal Ukrainos baudžiamąją teisę arba pagal Sąjungos valstybės narės teisę, padarymo, ir nepateikiama išankstinio kompetentingų Ukrainos valdžios institucijų ir teismų faktų vertinimo. Be to, priimdama šiuos aktus Taryba nesuformavo viešosios nuomonės, kad ieškovas kaltas. Iš tikrųjų minėtuose aktuose ji tik konstatavo, kad Ukrainoje pradėtas ieškovo baudžiamasis persekiojimas dėl valstybės lėšų pasisavinimo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, T-256/11, EU:T:2014:93 82–84 punktus).

164 Ketvirta, kalbant apie 2014 m. spalio 10 d. rašto nepatikimumą, reikia pažymėti, kad, pirma, Ukraina nuo 1995 m. yra Europos Tarybos narė ir ratifikavo EŽTK, ir, antra, naująją Ukrainos valdžią *legitimia* pripažino Sąjunga ir tarptautinė bendrija. Todėl Taryba nepadarė klaidos, kai rėmėsi įrodymais [*konfidencialu*] ir kai neginčijo Ukrainos valdžios ir teismų sistemos teisėtumo ir legitimumo. Bet kuriuo atveju tiek, kiek nagrinėdamas ieškovo argumentus Bendrasis Teismas turėtų priimti sprendimą dėl Ukrainos valdžios pasikeitimo pagrįstumo, reikia konstatuoti, kad toks nagrinėjimas nepatenka į Bendrojo Teismo atliekamos aktų, sudarančių šios bylos dalyką, kontrolės sritį (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. balandžio 25 d. Sprendimo *Gbagbo / Taryba*, T-119/11, EU:T:2013:216, 75 punktą).

165 Penkta, kalbant apie teiginius, kad aktuose tariamai nurodyta nepakankamai motyvų, reikia remtis nagrinėjant pirmąjį ieškinio pagrindą, pagrįstą pareigos nurodyti motyvus pažeidimu, atliktu įvertinimu.

166 Galiausiai, Bendrajam Teismui pateiktuose savo raštuose ir per posėdį ieškovas, remdamasis, pirma, 2014 m. spalio 16 d. Sprendimu *LTTE / Taryb*a (T-208/11 ir T-508/11, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas Teisingumo Teismui, EU:T:2014:885) ir, antra, generalinės advokatės E. Sharpston išvada byloje *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2016:723), nurodė, kad prieš remdamasi trečiosios valstybės institucijos sprendimu Taryba privalo kruopščiai patikrinti, ar reikšminguose šios valstybės teisės aktuose užtikrinama teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą, prilygstančios Sąjungoje užtikrinamoms teisėms. Ieškovo teigimu, niekuo remiantis negalima teigti, kad Ukrainoje garantuojamų pagrindinių teisių apsaugos lygis prilysta tokiam lygiui Sąjungoje. Todėl Taryba privalo patikrinti, ar tokia apsauga garantuojama pagal Ukrainos teisės sistemą.

167 Šis argumentas paremtas klaidingomis prielaidomis. Iš tikrųjų byloje, kurioje buvo priimtas 2014 m. spalio 16 d. Sprendimas *LTTE / Taryb*a (T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885), Bendrojo Teismo padaryta išvada netaikytina nagrinėjamu atveju.

168 Konkrečiai kalbant, toje byloje 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos bendrojoje pozicijoje 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, 2001, p. 93; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 217), kuria nustatytas mechanizmas, leidžiantis Tarybai įtraukti asmenį į lėšų įšaldymo sąrašą, remiantis nacionalinės institucijos (įskaitant ir trečiosios valstybės institucijos) priimtu sprendimu, numatytas asmenų, kuriems taikomos Tarybos nustatytos ribojamosios priemonės, įtraukimo į sąrašą kriterijus buvo suformuluotas taip:

„Sąrašas <...> yra sudaromas remiantis tikslia informacija ar atitinkamos bylos medžiaga, kurios rodo, kad kompetentinga institucija dėl atitinkamų asmenų, grupių ir organizacijų yra priėmusi sprendimą, nepaisant to, ar jis susijęs su pavedimu, remiantis rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais, pradėti tyrimus ar baudžiamąjį persekiojimą dėl teroristinio akto, pasikėsinimo padaryti, dalyvauti ar padėti darant tokią veiką, ar su tokių veiksmų pasmerkimu. Į tą sąrašą gali būti įtraukiami asmenys, grupės ir organizacijos, kuriuos Jungtinių Tautų Saugumo Taryba yra nustačiusi kaip susijusius su terorizmu ir kuriems yra nusprendusi taikyti sankcijas.“

169 Nagrinėjamu atveju Ukrainos valdžios institucijų priimtas sprendimas nėra vienas iš kriterijų, nustatytų Sprendimo 2014/119, iš dalies pakeisto Sprendimu 2015/143, 1 straipsnio 1 dalyje, į kurį atsižvelgiant nustatomos aptariamos ribojamosios priemonės, nes minėtų institucijų vykdomi teismo procesai yra tik faktinis šių priemonių pagrindas. Iš tikrųjų reikšmingame kriterijuje kalbama tik apie asmenis, „pripažint[us] atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą“.

170 Šiuo klausimu dar reikia pažymėti, kad šio reikšmingo kriterijaus formuluotė panašesnė į kriterijaus, kuris buvo nagrinėtas byloje, kurioje priimtas 2014 m. vasario 27 d. Sprendimas *Ezz ir kt. / Taryba* (T-256/11, EU:T:2014:93), formuluotę. Konkrečiai kalbant, 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba* (T-256/11, EU:T:2014:93) 66 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad šis kriterijus apėmė asmenis, kurių baudžiamasis persekiojimas vyksta dėl „valstybės lėšų pasisavinimo“, ir nenagrinėjo klausimo, ar atitinkamos šalies (nagrinėtu atveju – Egipto) teisinė sistema užtikrino panašią į Sąjungoje garantuojamą teisinę apsaugą.

171 Bet kuriuo atveju, kaip tai pažymėjo Taryba per teismo posėdį, reikia pažymėti, kad ribojamosios priemonės, kaip antai nagrinėtos su kova su terorizmu susijusioje byloje, kurioje priimtas 2014 m. spalio 16 d. Sprendimas *LTTE / Taryb*a (T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885), gerokai skiriasi nuo šioje byloje nagrinėjamų ribojamųjų priemonių, nustatytų dėl Sąjungos bendradarbiavimo su naujomis trečiosios valstybės (nagrinėjamu atveju – Ukrainos) valdžios institucijomis.

172 Iš tikrųjų kova su terorizmu, prie kurios Taryba prisideda nustatydama tam tikriems asmenims ar subjektams taikomas ribojamąsias priemones, nebūtinai vykdoma bendradarbiaujant su naujomis trečiosios valstybės valdžios institucijomis, kurias Taryba nusprendė remti. Atvirkščiai, būtent taip yra šioje byloje nagrinėjamų priemonių atveju, kaip, beje, ir priemonių, nagrinėtų byloje, kurioje priimtas 2014 m. vasario 27 d. Sprendimas *Ezz ir kt. / Taryba* (T-256/11, EU:T:2014:93), kuris išnagrinėjus dėl jo pateiktą apeliacinį skundą paliktas nepakeistas 2015 m. kovo 5 d. Sprendimu *Ezz ir kt. / Taryba* (C-220/14 P, EU:C:2015:147).

173 Vadinasi, nors Tarybos iš esmės politinis sprendimas bendradarbiauti su naujosiomis Ukrainos valdžios institucijos, kuriomis, jos nuomone, verta pasitikėti, ir, „siekiant įtvirtinti ir remti teisinę valstybę“ Ukrainoje, padėti joms susigrąžinti valstybės lėšas, kurios, galimas dalykas, buvo pasisavintos, buvo priimtas su sąlyga, kad Ukrainos valstybė, kaip Europos Tarybos narė ir EŽTK ratifikavusi valstybė, iškart pasikeitus valdžios institucijoms garantuoja pagrindinių teisių apsaugos lygį, lygiavertį Sąjungoje ir jos valstybėse narėse užtikrinamam pagrindinių teisių apsaugos lygiui, būtų pažeista iš esmės didelė

Tarybos diskrecija nustatyti bendrus kriterijus, jeigu būtų apribotas asmenų, kuriems, siekiant paremti šias naujas valdžios institucijas, gali būti taikomos ribojamosios priemonės, skaičius (žr. šio sprendimo 136 punktą).

174 Naudodamasi šia plačia diskrecija Taryba savo nuožiūra nusprendžia, kad, pasikeitus valdžios sistemai, Ukrainos valdžios institucijoms verta teikti paramą, nes, palyginti su ankstesne šioje šalyje buvusia situacija, jos stiprina demokratiją ir teisinę valstybę Ukrainoje, o viena iš galimybių įtvirtinti ir remti teisinę valstybę yra įšaldyti asmenų, kurie nustatyti atsakingi už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą (priėmus 2015 m. sausio mėn. aktus, ši sąvoka apima ir asmenis, dėl kurių Ukrainos valdžios institucijos atlieka tyrimus dėl valstybės lėšų pasisavinimo arba dėl bendrininkavimo jas pasisavinant, arba dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais, arba dėl bendrininkavimo piktnaudžiaujant įgaliojimais), lėšas.

175 Todėl tik jeigu paaiškėtų, kad Tarybos politinis sprendimas remti naują Ukrainos valdžios sistemą, taigi ir bendradarbiauti su ja nustatant aptariamas ribojamąsias priemones, yra akivaizdžiai klaidingas, be kita ko, todėl, kad pagrindinės teisės būtų nuolat pažeidžiamos šioje šalyje po valdžios sistemos pasikeitimo, galimas pagrindinių teisių apsaugos Ukrainoje ir pagrindinių teisių apsaugos Sąjungoje neatitikimas galėtų turėti įtakos sprendimo palikti galioti šias priemones ieškovui teisėtumui.

176 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad ieškovo nurodytos aplinkybės negali paneigti jam pateiktų kaltinimų dėl valstybės lėšų pasisavinimo įtikimumo, kaip tai išnagrinėta pirmiau, ir nebuvo pakankamos siekiant įrodyti, kad konkrečiai ieškovo padėčiai turėjo įtakos jo nurodomos su Ukrainos teismų sistema susijusios problemos, kurių kilo vykstant su juo susijusioms procedūroms, kuriomis pagrįstas jam ribojamųjų priemonių taikymas.

177 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Taryba įvykdė jai tenkančią įrodinėjimo pareigą ir nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai konstatavo, kad 2014 m. spalio 10 d. raštas pagrįstas pakankamai svariomis aplinkybėmis, įrodančiomis, jog ginčijamų aktų priėmimo dieną ieškovo atžvilgiu buvo vykdomi baudžiamieji procesai, susiję su valstybės lėšų pasisavinimu [*konfidencialu*], ir tuo remdamasi nusprendė palikti ieškovo pavardę sąraše.

178 Tokiomis aplinkybėmis ieškinio penktąjį pagrindą reikia atmesti.

179 Todėl reikia atmesti visą ieškinį ir nebereikia nagrinėti nei prašymo taikyti proceso organizavimo priemones, nei Tarybos papildomai pateikto prašymo palikti galioti Sprendimo 2015/364 pasekmes.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

180 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas bylą pralaimėjo, jis padengia bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Taryba.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Mykola Yanovych Azarov bylinėjimosi išlaidas.

Berardis Spielmann Csehi

Paskelbta 2017 m. liepos 7 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Turinys

Ginčo aplinkybės 1

Po ieškinio pareiškimo susiklosčiusios faktinės aplinkybės 3

Procesas ir šalių reikalavimai 4

Dėl teisės 5

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu 5

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo pagrindinių teisių pažeidimu 7

Dėl ketvirtos dalies, susijusios su teisės į gynybą pažeidimu 7

Dėl pirmos dalies, susijusios su nuosavybės teisės pažeidimu 9

Dėl antros dalies, susijusios su teisės užsiimti ekonomine veikla pažeidimu 10

Dėl trečios dalies, susijusios su ribojamųjų priemonių neproporcingumu 11

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo piktnaudžiavimu įgaliojimais 12

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo gero administravimo principo pažeidimu 13

Dėl ieškinio penktojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida 14

Dėl bylinėjimosi išlaidų 21